

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 14: neděle 18.12.2022

Tuto neděli zapalujeme už poslední – čtvrtou – svíčku na adventním věnci. Jsme v samém závěru adventu. Před námi je poslední (téměř celý) týden. Očekávání Vánoc je den ode dne silnější a je to tak správně. Na nás ale je, abychom se těšili nejen na stromeček, dárky a cukroví, ale také na setkání. Jaké? Na setkání s Bohem – s maličkým Ježíškem v jesličkách. A také na setkání s lidmi – s rodinou u společného stolu, s babičkami, dědečky, tetami, strýčky, rodinnými přáteli... Naše vánoční setkávání je takovým odleskem setkání pastýřů s právě narozeným Ježíškem, s Marií a Josefem v Betlémě. Ani tam nešlo tolik o přinesené dary. Největším darem, který totiž můžeme někomu dát, je sdílená radost ze setkání a společného času. Tak se těšme a chystejme na přicházející svátky a na všechna ta krásná setkání, která nás během Vánoc čekají!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

První čtení nám tentokrát říká o dávném proroctví z knihy proroka Izajáše. Je to příslib, že Bůh pošle lidem zvláštní znamení – mladá dívka-panna bude mít děťátko a dá mu jméno Emanuel, to znamená „Bůh s námi“.

V evangeliu pak uslyšíme část příběhu o dívce Marii a jejím snoubenci Josefovi. Ti dva se měli moc rádi a slíbili si, že spolu budou mít svatbu a založí rodinu. Ještě ale společně nebydleli, když jednoho dne Josef zjistil, že Maria čeká miminko. Věděl, že on tatínkem děťátka určitě není. Byl moc smutný, ale pro Marii chtěl to nejlepší. Chtěl tedy v tichosti zrušit slib a Marii nechat jít za někým, koho má asi radši – za někým, kdo je tatínkem očekávaného miminka. V noci ale k Josefovi promluvil anděl – posel od Boha. Ten Josefovi řekl, že se nemá ničeho bát, protože dítě, které Maria čeká, je od Boha. To dítě má zachránit lidi od všeho zlého. Marii ať Josef vezme k sobě a stará se o ni i o dítě, které pojmenují Ježíš (to znamená „Bůh zachraňuje“). Když se Josef vzbudil, udělal všechno, co mu anděl pověděl. A tak se stalo, co předpovědělo proroctví – panna přivede na svět dítě, které je poslané od Boha, Boží Syn, je to „Bůh s námi“.

13.12. – Svatá Lucie

V právě uplynulém týdnu jsme si připomínali svatou Lucii. Ta žila asi kolem roku 300 v městě Syrakusy na ostrově Sicílii. Lucie se jako dívka rozhodla, že svůj život chce celý darovat Pánu Ježíši, že se neprovdá. Její rodiče ji ale zaslíbili jednomu mladíkovi. Lucie svatbu nechtěla, chtěla myslet jen na Boha a tenhle ženich navíc ani nevěřil v Pána Ježíše. Luciina maminka těžce onemocněla a Lucie se usilovně modlila za její uzdravení. To ale nepřicházelo. Nakonec spolu podnikly pouť ke hrobu svaté Agáty, aby se i tam modlily a od svaté Agáty si vyprosily v nebi přímluvu. Pak se maminka konečně uzdravila. A také pochopila, že nejpřednější je pro Lucii láska k Pánu Ježíši. Rodina tedy nakonec svatbu zrušila, ale ženicha to rozzlobilo. Lucii dohnal před soud a ta byla odsouzená k mučení, které ji mělo přesvědčit ke svatbě. Zázrakem ale mučící metody nefungovaly. Nakonec bezradní mučitelé násilně ukončili její život a ona se tak stala mučednicí. Některé legendy říkají, že byla oslepena a usmrcena bodnutím do krku. Jejími atributy (poznávacími znameními) se tak stal mučednický palmový list, vůz se zapraženými voly, kteří ji prý odmítali odvézt na místo

mučení, ale také miska a na ní oči a meč nebo dýka bodnutá do krku. Protože jméno Lucie pochází z latinského slova pro světlo (lux-lucis), jejím znamením je také rozsvícená lampa. Stala se proto patronkou nejmenších skautek-světlušek a o jejím svátku se udržují podle místních tradic různé zvyky spojené se světlem zahánějícím tmu.

Nápady k zamýšlení, vytváření, kreslení...

V tomto ročním období zažíváme nejkratší dny, navíc často se zataženou oblohou. Noci jsou naopak dlouhé a světla je za celý den velmi málo. Na našem adventním věnci ale svítí už všechny svíce. Vánoce, které všechno rozzáří světlem, jsou už na dohled. I svatá Lucie přináší světlo – symbol bezpečí a naděje. I když tma kolem zatím převládá a na první pohled to nemusí být vidět, není proč se bát, světlo nakonec určitě zvítězí – Bůh je blízko a přichází nás zachránit od všeho zlého.

Svatý Josef – snoubenec Panny Marie – to vůbec neměl lehké. To, co Josefovi ve snu přišel říct Boží anděl, podle lidských měřítek nedávalo žádný smysl. Josef ale přesto věřil, že u Boha je možné všechno. Uvěřil, že dítě, které Maria čeká, je Syn Boží, a ne syn nějakého jiného muže. Uvěřil, že jeho služba bude pro Boží plán důležitá, i když to na pohled nebude nic hrdinského. Po celý zbytek života se pak Josef o Marii i o Ježíše věrně a nenápadně staral a byl jim oporou.

Víš, kde je v našem kostele oltářní obraz se spícím Josefem? Najdi ho a pořádně si ho prohlédni!

Stejně jako svatý Josef, i každý z nás je součástí Božích plánů. Nemusíme jim vždycky rozumět. Stačí uvěřit, že jim rozumí Bůh (a ten každému přeje jen to nejlepší). A být poctiví ve všem, co děláme, i kdyby to měly být „neviditelné“ maličkosti.

Světlo a radost mají mnoho společného. Přinášejí pocit bezpečí a pohodu. A když se o ně rozdělíš, neubude, ale naopak jich je víc. Když má někdo opravdovou radost, jeho obličej a pohled přímo září. Zkus se stát „Lucií“, která přináší světlo ostatním – každý den si někoho vyber a udělej mu něčím radost, ať se světlo a pohoda šíří. 😊

Já Vám pro radost přikládám obrázek svatě Lucie k vybarvení...

